ASETUKSET

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 94/2010,

annettu 3 päivänä helmikuuta 2010,

kiintiön ulkopuolisen sokerin vientiä koskevan ylimääräisen määrällisen rajoituksen vahvistamisesta markkinointivuodeksi 2009/2010

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ([1]) ja erityisesti sen 61 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdan yhdessä sen 4 artiklan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 61 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdan mukaisesti mainitun asetuksen 56 artiklassa tarkoitetun kiintiön ulkopuolella tuotettu sokeri tai isoglukoosi voidaan viedä ainoastaan sellaisen määrällisen rajoituksen puitteissa, jonka komissio vahvistaa EU:n tekemien kansainvälisten sopimusten sitoumuksia noudattaen.

(2) Kiintiön ulkopuolista vientiä koskevat yksityiskohtaiset täytäntöönpanosäännöt vahvistetaan erityisesti vientitodistusten myöntämisen osalta komission asetuksessa (EY) N:o 951/2006 ([2]). Vientimahdollisuuksia silmällä pitäen määrällinen rajoitus olisi kuitenkin vahvistettava markkinointivuotta kohti.

(3) Komission asetuksella (EY) N:o 274/2009 ([3]) kiintiön ulkopuolisen sokerin vientiä koskevaksi markkinointivuoden 2009/2010 määrälliseksi rajoitukseksi on vahvistettu 1 350 000 tonnia. Vientitodistushakemukset ylittivät nopeasti kyseisen rajoituksen. Sen vuoksi komission asetuksella (EY) N:o 1106/2009 ([4]) on vahvistettu kiintiön ulkopuolisen sokerin vientitodistusten myöntämistä koskeva hyväksymisprosentti ja keskeytetty vientitodistushakemusten jättäminen. Taloudelliset olosuhteet olivat 1 350 000 tonnin rajoitusta vahvistettaessa sellaiset, ettei voitu sulkea pois sitä mahdollisuutta, että kiintiön ulkopuolisen sokerin vientiä olisi voitu pitää tuettuna, koska sokerin keskimääräiset tuotantokustannukset olisivat EU:ssa voineet ylittää kiintiön ulkopuolisen sokerin myyntihinnan vientimarkkinoilla. Näissä olosuhteissa ei siis ollut mahdollista lisätä vietäväksi tarkoitetun kiintiön ulkopuolisen sokerin määriä yli rajoitusten, jotka perustuvat edellä mainittuihin EU:n kansainvälisiin sitoumuksiin.

(4) Sokerialaa koskevat maailmantalouden olosuhteet ovat vuoden 2009 alusta lähtien muuttuneet merkittävästi. Tammikuun 2010 alussa valkoisen sokerin maailmanmarkkinahinta nousi yli kaksinkertaiseksi ja oli Lontoon hyödykefutuurimarkkinoilla noin 500 euroa tonnilta. Samanaikaisesti EU:n sokerimarkkinoiden hinnat laskivat samassa tahdissa kuin institutionaalinen viitehinta.

(5) Nykyisissä taloudellisissa olosuhteissa EU:n sokerijuurikkaan keskimääräiset tuotantokustannukset ovat kiintiön ulkopuolisen sokerijuurikkaan myyntihintaa alhaisemmat. Tämän lisäksi kiintiön ulkopuolisen sokerin maailmanmarkkinoiden myyntihinta on korkeampi kuin sokerin keskimääräiset tuotantokustannukset EU:ssa. Sen vuoksi kiintiön ulkopuolisen sokerin vientiä ei voida katsoa tuetuksi niin kauan, kuin nämä olosuhteet vallitsevat. Näin ollen EU:n vientitukisitoumukset ylittävää vientiä voitaisiin toteuttaa rikkomatta velvoitteita, jotka aiheutuvat EU:n jäsenyydestä Maailman kauppajärjestössä.

(6) Uusimpien tietojen mukaan on varmaa, että vuoden 2009 poikkeuksellisen suotuisten sääolojen ansiosta EU:ssa tuotetaan suuri määrä kiintiön ulkopuolista sokeria. Kyseinen määrä on tämänhetkisten arvioiden mukaan noin 4 100 000 tonnia. Kun otetaan huomioon tämän sokerin kaikki mahdolliset markkinat, erityisesti kemianteollisuuden tarvitsema teollisuussokeri, vientiin käytettävissä olevan määrän arvioidaan olevan vielä ainakin 500 000 tonnia.

(7) Ottaen huomioon EU:ssa markkinointivuodeksi 2009/2010 ennakoitu ylijäämä ja poikkeuksellisen korkeat maailmanmarkkinahinnat, jotka johtuvat erittäin vaikeasta tarjontatilanteesta tänä aikana, on suositeltavampaa suunnata EU:ssa jäljellä oleva ylijäämäsokeri vientiin kuin siirtää se seuraavalle markkinointivuodelle. Ylimääräisen määrällisen rajoituksen vahvistaminen markkinointivuodeksi 2009/2010 tarjoaisi EU:n sokerintuottajille ja juurikkaanviljelijöille tilaisuuden hyötyä nykyisistä suotuisista vientimahdollisuuksista. Sen vuoksi olisi vahvistettava ylimääräinen määrällinen rajoitus.

([1]) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.
([2]) EUVL L 178, 1.7.2006, s. 24.
([3]) EUVL L 91, 3.4.2009, s. 16.
([4]) EUVL L 304, 19.11.2009, s. 3.

(8) Tämänhetkisten arvioiden mukaan maailmanmarkkinoiden sokerihinnat saattavat alkaa laskea vuoden 2010 jälkipuoliskolla. Jotta varmistetaan, että kiintiön ulkopuolisen sokerin ylimääräinen vienti ei riko EU:n vientitukisitoumuksia, on aiheellista rajoittaa vientitodistusten hakemista 30 päivään kesäkuuta 2010 saakka ja lyhentää vientitodistusten voimassaoloaika yhteen kuukauteen.

(9) Sokerin vienti EU:sta tiettyihin lähellä sijaitseviin määräpaikkoihin ja kolmansiin maihin, jotka myöntävät EU:n tuotteiden tuonnille etuuskohtelun, on nykyään erityisen edullisessa kilpailuasemassa. Koska sääntöjenvastaisuuksien torjumiseksi annettavaa keskinäistä avunantoa koskevat asianmukaiset välineet puuttuvat ja koska petosten riskiä on minimoitava ja kiintiön ulkopuolisen sokerin jälleentuonnista EU:hun mahdollisesti aiheutuvia väärinkäytöksiä vältettävä, eräät lähellä sijaitsevat määräpaikat olisi jätettävä hyväksyttyjen määräpaikkojen ulkopuolelle.

(10) Maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kiintiön ulkopuolisen sokerin vientiä koskevan ylimääräisen määrällisen rajoituksen vahvistaminen

1. CN-koodiin 1701 99 kuuluvaa kiintiön ulkopuolista valkoista sokeria voidaan markkinointivuonna 2009/2010 viedä ilman vientitukea 500 000 tonnin ylimääräinen määrä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetusten (EY) N:o 274/2009 ja (EY) N:o 1106/2009 soveltamista.

2. Vienti 1 kohdassa vahvistetun määrällisen rajoituksen puitteissa sallitaan kaikkiin määräpaikkoihin lukuun ottamatta

a) kolmansia maita: Andorra, Liechtenstein, Pyhä istuin (Vatikaanivaltio), San Marino, Kroatia, Bosnia ja Hertsegovina, Serbia [1], Montenegro, Albania ja entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia;

b) EU:n tullialueen ulkopuolisia jäsenvaltioiden alueita: Färsaaret, Grönlanti, Helgoland, Ceuta, Melilla, Livignon ja Campionen kunnat Italiassa sekä ne Kyproksen tasavallan alueet, jotka eivät kuulu Kyproksen tasavallan hallituksen tosiasialliseen hallintaan;

c) EU:n tullialueen ulkopuolisia Euroopan alueita, joiden ulkosuhteista vastaa jokin jäsenvaltio: Gibraltar.

2 artikla

Vientitodistusten voimassaoloaika

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 951/2006 5 artiklassa säädetään, 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ylimääräistä määrällistä rajoitusta koskevat vientitodistukset ovat voimassa 30 päivää.

3 artikla

Vientitodistusten myöntämisen keskeyttäminen

Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 951/2006 7 e ja 9 artiklaa.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

Sen voimassaolo päättyy 30 päivänä kesäkuuta 2010.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä helmikuuta 2010.

Komission puolesta

José Manuel BARROSO

Puheenjohtaja

[1] Mukaan luettuna Kosovo, sellaisena kuin se määritellään 10 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa nro 1244.